

۱۲/۱۰/۱۵

دانشگاه آزاد اسلامی

واحد مرودشت

پایان نامه جهت اخذ درجه کارشناسی ارشد (M.A)

گرایش برنامه ریزی درسی

عنوان:

تاثیر روش تدریس مشارکتی (همیاری) بر خود پنداره و پیشرفت تحصیلی دانش آموزان پسر

پایه سوم دوره راهنمایی شهر مرودشت (کتاب علوم تجربی) سال تحصیلی ۸۷-۸۶.

استاد راهنما:

دکتر پروین غیاثی

استاد مشاور:

دکتر لادن معین

نگارش:

بهروز رحیمی

مردادماه ۱۳۸۷

۱۳۸۸ / ۱۲ / ۲

موزه مائیتانک
نسخه

۱۳۱۰۱۲

دانشگاه آزاد اسلامی

واحد مرودشت

پایان نامه جهت اخذ درجه کارشناسی ارشد (M.A)

گرایش برنامه ریزی درسی

عنوان:

تاثیر روش تدریس مشارکتی (همیاری) بر خود پنداره و پیشرفت تحصیلی دانش آموزان پسر

پایه سوم دوره راهنمایی شهر مرودشت (کتاب علوم تجربی) سال تحصیلی ۸۶-۸۷.

نگارش:

بهروز رحیمی

مرداد ماه ۱۳۸۷

۱. دکتر پروین خیاالی

۲. دکتر لادن معین

۳. دکتر مسلم صالحی

هیات داوران:

تقدیم به:

همسر و تنہا پسر م کسری

من لم يشكر المخلوق لم يشكر الخالق

تشکر و قدر دانی

با عنایت به خداوند متعال و با سپاس از او که تنها اوست که راهنمای همه انسانها است.

واجب می دانم برحسب وظیفه از زحمات استاد گرانقدر و بزرگوار سرکارخانم دکتر غیائی به خاطر راهنمایی های ارزنده ایشان در رفع کاستی های این پژوهش تشکر و قدر دانی کنم.

همچنین از استاد ارجمند و بزرگوار سرکار خانم دکتر معین که از راهنمایی های دقیق و بجای ایشان برخوردار بوده ام سپاسگزارم.

در اینجا جا دارد که از عزیزان دست اندکار تحصیلات تکمیلی دانشگاه که در طول تحصیل همکاری های لازم را مبذول داشته اند تقدیر و تشکر نمایم.

در پایان از همه عزیزان و دوستان که مشوق من در ادامه تحصیل بوده اند و با دلگرمی ها و محبت های بی دریغشان مرا یاری نموده اند کمال تشکر را دارم و برای همه عزیزان و دوستان بهروزی و سلامت آرزومندم.

چکیده تحقیق:

تحقیق حاضر با عنوان: مقایسه روش تدریس مشارکتی (همیاری) با روش سنتی بر خود پنداره و پیشرفت تحصیلی دانش آموزان پسر پایه سوم دوره راهنمایی - شهر مرودشت. (کتاب علوم تجربی) سال تحصیلی ۸۷-۸۶ و با هدف بررسی میزان تاثیر روش تدریس همیاری (گروه های کوچک) بر خود پنداره و پیشرفت تحصیلی دانش آموزان و در جهت پاسخگویی به سوالات زیر تدوین شده است.

- آیا استفاده از روش همیاری (گروه های کوچک) بر میزان خود پنداره کلی دانش آموزان تاثیر مثبت دارد؟

- آیا استفاده از روش همیاری (گروه های کوچک) بر میزان خود پنداره مربوط به گرایش خانواده در دانش آموزان تاثیر مثبت دارد؟

- آیا استفاده از روش همیاری (گروه های کوچک) بر میزان خود پنداره مربوط به گرایش مدرسه در دانش آموزان تاثیر مثبت دارد؟

- آیا استفاده از روش همیاری (گروه های کوچک) بر میزان خود پنداره مربوط به گرایش همسالان در دانش آموزان تاثیر مثبت دارد؟

- آیا استفاده از روش همیاری (گروه های کوچک) بر میزان خود پنداره مربوط به گرایش به خود در دانش آموزان تاثیر مثبت دارد؟

- آیا استفاده از روش همیاری (گروه های کوچک) بر میزان پیشرفت تحصیلی دانش آموزان تاثیر مثبت دارد؟
از جامعه آماری که شامل تمامی دانش آموزان پسر پایه سوم شهر مرودشت در سال تحصیلی ۸۷-۸۶ می باشد یک نمونه ۶۰ نفری به صورت تصادفی خوشه ای انتخاب شدند و به دو گروه ۳۰ نفری گواه و آزمایش تقسیم شدند.

جهت تجزیه و تحلیل اطلاعات از نرم افزار SPSS و آزمون t مستقل استفاده شده است که نتایج زیر حاصل گردید.

* با توجه به نتایج بدست آمده از جدول شماره ۲-۴ مشخص شد که استفاده از روش همیاری بر میزان خود پنداره کلی دانش آموزان تاثیر مثبت دارد.

* با توجه به نتایج بدست آمده از جدول شماره ۳-۴ مشخص شد که استفاده از روش همیاری بر میزان خود پنداره مربوط به گرایش خانواده در دانش آموزان تاثیر مثبت ندارد.

* با توجه به نتایج بدست آمده از جدول شماره ۴-۴ مشخص شد که استفاده از روش همیاری بر میزان خود پنداری مربوط به گرایش مدرسه در دانش آموزان تاثیر مثبت دارد.

* با توجه به نتایج بدست آمده از جدول شماره ۵-۴ مشخص شد که استفاده از روش همیاری نسبت به روش سنتی تاثیری در میزان خود پنداری مربوط به گرایش همسالان ندارد.

* با توجه به نتایج بدست آمده از جدول شماره ۶-۴ مشخص شد که استفاده از روش همیاری بر میزان خود پنداری مربوط به گرایش به خود تاثیر مثبت دارد.

* با توجه به نتایج بدست آمده از جدول شماره ۷-۴ مشخص شد که استفاده از روش همیاری بر پیشرفت تحصیلی دانش آموزان تاثیر مثبت دارد.

فهرست مطالب

فصل اول - کلیات پژوهش

مقدمه	۲
بیان مسأله	۳
اهمیت و ضرورت مسأله	۸
اهداف تحقیق	۱۰
پرسش های پژوهش	۱۱
تعریف اصطلاحات و واژه ها	۱۲

فصل دوم - مبانی نظری و پیشینه پژوهش

مقدمه	۱۵
یادگیری و رویکردهای آن	۱۷
تعریف یادگیری	۱۷
رویکردهای اساسی یادگیری	۱۹
مقایسه دو رویکرد رفتارگرایی و شناخت گرایی	۲۱
نظریه فراشناخت	۲۲
روش تدریس و نظریه های آن	۲۳
نظریه های تدریس	۲۴
نظریه تدریس هماهنگ	۲۵
الگوهای تدریس	۲۵

۲۷	الگوی همیاری
۲۸	روشهای تدریس
۳۶	روش بارش فکری
۳۸	روش همیاری (گروه های کوچک)
۳۹	خودپنداره
۴۰	تعاریف خودپنداره
۴۶	جنبه های خودپنداره
۵۰	نظریه کوپراسمیت درباره خودپنداره
۵۴	مروری بر تحقیقات پیشین
۵۴	پژوهش خارجی
۶۰	پژوهش های داخلی
	فصل سوم- روش تحقیق
۶۴	مقدمه
۶۴	جامعه و نمونه آماری
۶۵	روش پژوهش
۶۵	روش آماری
۶۵	ابزار پژوهش
۶۶	اعتبار و پایایی
۶۶	شیوه آموزش مطالب

نحوه اجرای آزمون ۶۷

فصل چهارم - تجزیه و تحلیل داده ها

مقدمه ۷۱

تحلیل سئوالات پژوهش ۷۲

فصل پنجم - بحث و نتیجه گیری

مقدمه ۷۹

نتیجه گیری پرسش های پژوهش ۸۰

نتیجه گیری کلی ۸۶

پیشنهادات پژوهشی ۸۹

پیشنهادات کاربردی ۹۰

محدودیت های پژوهش ۹۰

منابع و مأخذ ۹۱

ضمائم .....

فهرست جداول

- جدول شماره یک: مقایسه دو رویکرد رفتارگرایی و شناخت گرایی ۲۲
- جدول شماره دو: مقایسه میانگین و انحراف استاندارد پرسش شماره یک ۷۲
- جدول شماره سه: مقایسه میانگین و انحراف استاندارد پرسش شماره دو ۷۳
- جدول شماره چهار: مقایسه میانگین و انحراف استاندارد پرسش شماره سه ۷۴
- جدول شماره پنج: مقایسه میانگین و انحراف استاندارد پرسش شماره چهار ۷۵
- جدول شماره شش: مقایسه میانگین و انحراف استاندارد پرسش شماره پنج ۷۶
- جدول شماره هفت: مقایسه میانگین و انحراف استاندارد پرسش شماره شش ۷۷

فصل اول

کلیات پژوهش

مقدمه

یکی از بارزترین خصوصیات عصر حاضر، تغییرات و تحولات شگرف و مداومی است که در گستره علوم به چشم می خورد. این تغییرات در زمینه تعلیم و تربیت منجر به ایجاد دیدگاهها و روشهای نوینی گردیده است که نظامهای آموزشی را به پرورش افراد مولد علم و تکنولوژی ترغیب می نماید.

آموزش فرایندی است که در تمام طول زندگی بوسیله یادگیری از محیط حاصل می شود. شخص پیوسته در حال کسب دانش، مهارتها و نگرشها از جامعه ای است که در آن زندگی می کند. هدف اصلی متخصصین آموزش و پرورش ایجاد فرضتهایی برای افراد در خصوص شکوفایی توانایی ها، شناسایی شیوه های مناسب جهت یادگیری سریعتر و استفاده بهینه از زمان آموزشی و نیز آمادگی جهت رویارویی با چالشهای مقابل در محیط های بشدت متغیر آینده می باشد.

از سوی دیگر حس اعتماد به نفس و خود پنداری در انسانها و بخصوص در دانش آموزان نقش بسیار مهمی در چگونگی شکل گیری شخصیت و نوع پیشرفت تحصیلی آنها دارد و پروراندن این حس تعیین کننده، از وظایف مهم آموزش و پرورش است.

یعنی پرورش انسانهایی که به مهارتهای اساسی زندگی همانند تفکر خلاق و انتقادی و افزایش توان جامعه پذیری و نظایر آن دست یافته اند و برای ایجاد و گسترش یک دیدگاه مثبت و منطقی از خود، از محیط مدرسه، تاثیر پذیرفته اند.

بنظر می رسد که همان اندازه که توانایی های ذهنی در پیشرفت تحصیلی موثر است ، «پندار از خود» نیز تا حدود زیادی تاثیر دارد . بطوریکه این نظریه که استعداد و توانایی فرد بعنوان مهمترین عامل موفقیت می باشد مورد سوال و تردید قرار گرفته و تصور دانش آموز نسبت به خودش دامنه و میزان موفقیت او در مدرسه را مشخص می سازد(. اور^۱ ۱۹۶۷ . ترجمه میر کمالی ۱۳۷۸) .

موفقیت و تایید ، یا شکست و عدم تایید در مقداری از تکالیف یادگیری و در مدتی نسبتاً طولانی به نگرش کلی در باره آموزشگاه و یادگیری می انجامد و به همین نحو ، موفقیت و شکست پس از چند سال تحصیل منجر به این خواهد شد که دانش آموز موفقیت و شکست را به خودش به عنوان دانش آموز تعمیم دهد. (بنجامین^۲ ۱۹۸۳ . ترجمه سیف^۳ ۱۳۶۳)

بطور کلی نوع فرایند یادگیری و روش تدریس بعنوان یکی از شاخصهای محوری کیفیت در نظام آموزشی بر ایجاد یا عدم ایجاد زمینه های خود باوری و اعتماد به نفس و ایجاد تصورات مثبت از خود ، در دانش آموزان بسیار حایز اهمیت است .

- بیان مسئله

در روشهای تعلیم و تربیت استفاده از روشهای یادگیری مشارکتی (همیاری^۳) نیز استفاده از اصل تشویق و پاداش و ایجاد خود انگاره های مثبت و سازنده نقش بسیار مهمی را در فعالیت های آموزشی دارد . در فرایند آموزش و یادگیری ، خود انگاره های افراد در مورد استعداد و تواناییهای خود و اینکه مثبت باشند و سازنده ، یا منفی باشند و محدود کننده ،

1-Brook.over

2- Bloom. Benjamin

3- communicative

اهمیت بسیاری در کیفیت پیشرفت تحصیلی در رشد روانی شاگردان دارد. تا آنجا که از سوی علمای تعلیم و تربیت تاکید شده است که باید در نظام آموزش و پرورش برنامه ای خاص برای این جنبه از تعلیم و تربیت شاگردان در نظر گرفته شود تا به این وسیله، دانش آموزان نظر خوش بینانه تری نسبت به خویشتن پیدا کنند و در پرتو تصور مثبتی که نسبت به خود می یابد بتواند تواناییها و استعداد های خود را در میدان عمل عرضه کنند.

از آنجا که عوامل نیرومند اجتماعی بوسیله تجارب آموزشگاهی و محیط کلاسی بر دانش آموزان تاثیر میگذارد توجه به این نکته که مفهوم خودپنداره دارای بعد وسیع اجتماعی است بسیار مهم بوده و لازم می نماید که از سوی موسسات آموزشی به دقت مورد توجه قرار گیرد. (روحانی، ۱۳۵۹).

حس خود پنداری مثبت، در سایه ایجاد شرایط موفقیت آمیز، تشویق کارهای موفق، ارزش قائل شدن برای فعالیت ها تحسین بر انگیز و دادن فرصت خود آزمایی به دانش آموزان، افزایش می یابد. لذا باید فرصت هایی ایجاد کرد تا آنها قادر باشند با استفاده از تجارب خود به تقویت حس خود پنداره مثبت در خویش پرداخته و برای زندگی بهتر و موثرتر آماده شوند. دانش آموزان برای افزایش ادراکات خود و برخورداری از خود پنداره مثبت باید آموزش و یادگیری توأم با رضایت و رضایت و خوشنودی را تجربه کنند. و این مهم در فرایند آموزش و در محیط کلاس درس رخ می دهد. اینجاست که نوع شیوه آموزشی و روشهای تدریس اهمیت خود را نشان می دهد و به عنوان ابزار مهم در به تحقق رساندن این مهم کمک می کند. با توجه به آنچه گفته شد این سوال مطرح می شود که:

آیا تکرار روشهای سنتی تدریس موجب تشدید کاهش قابلیت سازگاری و انطباق دانش آموزان با محیط ها و شرایط چالش بر انگیز آینده نخواهد شد؟ و آیا نقش سنتی معلمان بعنوان توضیح دهندگان کتابهای درسی و پرسشگران دروس می تواند افرادی دارای قدرت تولید علم، برخوردار از مهارتهای اساسی زندگی، خلاق و مسئولیت پذیر تربیت کند؟

اغلب دانش آموزانی که پیشرفت تحصیلی مطلوبی ندارند، در باره توانایی های یادگیری خود تصویر ذهنی منفی و محدود کننده دارند این تصاویر ذهنی منفی و تضعیف کننده در اثر تعمیم بخشیدن به تجربیات قبلی و نحوه تربیت و آموزش در مراحل زندگی و بخصوص در طی دوران تحصیل به وجود می آید.

دانش آموزی که در دوران تحصیل دچار ضعف یا شکست می شود در اثر تکرار شکست، باوری کاذب و محدود کننده در او ایجاد می شود که بتدریج و با تعمیم آن باعث ثبت خود انگاره منفی در مورد توانایی هایش می گردد و در نتیجه خود را بصورت شخصیت ناتوان و بازنده ای تصویر می کند که این خود انگاره منفی همچون سدی جلوی توانایی ها و فعالیت های بعدی او را گرفته و منجر به تحکیم احساس ضعف و بروز بیشتر آن در مراحل بعدی می شود. پس دور از انتظار نیست که دانش آموزی که خود را مردود می پندارد، احتمال مردودیش زیاد باشد و برای حل مشکلات و جبران ضعفها تلاش نکند و ضعف

تحصیلی او بتدریج جز شخصیت او شود. گلستان (هاشمی ۱۳۷۴)

در این باره ویلیام جیمز^۱ (۱۸۹۰) معتقد است ، انسان ها می توانند زندگی خودشان را بوسیله تصویر های ذهنشان تغییر دهید . در آن صورت می توانند شخصیت خود را دگرگون سازند . همچنین (اسمیت^۲) اظهار می دارد : ما توانایی های هوشی خود را دست کم می گیریم . نظام آموزش رسمی مانند یک فعالیت پیچیده خود آگاه و خشک جلوه کرده است . به بطوری که این باور برای ما مطرح می شود که بعضی موضوعات یادگیری آنقدر مشکل است که مغز ما نمی تواند آن را به سادگی بفهمد اما این طور نیست همه ما قادر هستیم موضوعات معین و گسترده ای را بدون کوشش بفهمیم و یاد بگیریم . دانشمندان در تحقیقات خود به این نتیجه رسیده اند که فعالیت های مغزی تحت تأثیر پیامهای مثبت یا منفی درونی قرار می گیرد . در همین ارتباط نشان داده اند که خود انگاره منفی باعث کاهش کارایی مغز و به عبارتی افت ذهنی می گردد و ثابت شده است که بهترین شرایط ذهنی برای یادگیری هنگامی است که فراگیر در حالت آرامش و اطمینان خاطر به سر می برد . در چنین حالتی مغز تحت شرایط امواج عصبی آلفا^۳ می باشد ، فعالیت های ذهنی و توان یادگیری مغز در بهترین حالت کار کردی قرار دارد و توانایی های مختلف ذهنی از جمله قوه ادراک ، تخیل ، خلاقیت تمرکز و حافظه بخوبی می توانند فعالیت کنند . به این جهت بر انگیزختن حس اعتماد به نفس و ایجاد خود انگاره مثبت نسبت به توان و کارایی ذهن از مهمترین توصیه های متخصصان جهت تقویت کارکرد آموزشی شخص می باشد (خیر ۱۳۷۰)

1-William James

2-Smith

3-Alpha neurotic waves

یکی از عوامل مهمی که می تواند نقش عمده ای در پیشرفت تحصیلی دانش آموزان داشته باشد نوع شناختی است که فرد از خود دارد. خود ادراکی فرد در موفقیت و عدم موفقیت تحصیلی وی کاربرد های تربیتی بسیار دارد.

خیبر (۱۳۷۰) معتقد است: سازمان شناختی دانش آموز از خود می تواند بصورت تعیین کننده بر رفتار تحصیلی آینده او تاثیر بگذارد و از جمله متغیر هایی که در رابطه با موفقیت تحصیلی مورد مطالعه قرار گرفته و به شکل وسیعی پذیرفته شده است متغیر (خود پنداری) است. خود پنداری، نگرش عمومی فرد را نسبت به خود نشان می دهد و از آن بعنوان نیرویی که می تواند در پیش بینی موفقیت ایفای نقش کند، یاد می شود.

بلانی و همکاران^۱ (۱۹۷۷): در یک تحقیق با عنوان امتیازات یادگیری مشارکتی به این نتیجه رسیدند که یاد گیری به صورت مشارکتی در افزایش خود پنداره دانش آموزان تاثیر مثبت دارد و فردی که دارای خود پنداره مثبت باشد از احساس کفایت بشری نسبت به سایر افراد برخوردار است. (پاکیزه ۱۳۷۵).

بدیهی است که فردی که دارای خود پنداری مثبت می باشد و احساس کفایت می کند، بهتر از شخصی که از احساس کفایت لازم برخوردار نباشد، از انجام اموری که بر عهده وی گذاشته شود برآید و مسلمانپیشرفت تحصیلی نیز از این مقوله مشتق نیست. پنداره هر فرد از خود و توانایی هایش در نهادهای تربیتی خانه و مدرسه شکل می گیرد و نقش مدرسه و محیط کلاسی در این مقوله قابل انکار نیست.

با توجه به این مطلب که نوع روشهای بکار گرفته در فرایند تدریس کلاسی بر کیفیت و چگونگی خود انگاره های دانش آموزان و به تبع آن پیشرفت تحصیلی آنان حائز اهمیت است لذا بر آن شدیم تا در این تحقیق موضوع را که آیا شیوه تدریس همیاری (گروه های کوچک) بر خود پنداره دانش آموزان تاثیر دارد یا خیر را بررسی نماییم.

- اهمیت و ضرورت مساله

امروزه روشهای فعال تدریس که بتواند فعالیت های دانش آموزان را تقویت و یادگیری را به جریان دو سویه تبدیل کند از اهمیت ویژه ای برخوردار است .

حاصل روشهای فعال تدریس (از جمله روش همیاری) یادگیری موثر و کارآمد است که دانش آموزان با راهنمایی معلم به آن دست می یابند. اگر یادگیری به انباشت اطلاعات تبدیل شود دانش آموزان در امر آموزش شرکت نمی کنند و در نتیجه یادگیری پایدار نخواهد بود و فراگیران برای آن ارزشی قائل نمی شوند.

با توجه به این موضوع که یادگیری رویدادی اکتشافی تلقی می شود که از طریق مشارکت فعال معلم و دانش آموز صورت می گیرد فراگیران خود را در بطن فرایند آموزشی می بینند و نقش راهبردی اکتشاف مفاهیم، را درک می کنند.

در این صورت با علم تولید شده، شریک می شوند و با کمال میل از آن دفاع می کنند و به کاربرد آن اعتماد راسخ می یابند. در این جریان، یادگیری در همه ابعاد مهارتهای ذهنی، فیزیکی و طرز تفکر اتفاق می افتد و با توجه به خصوصیات روشهای تدریس فعال شامل فعالیت گروهی، مهارتهای حل مساله و تفکر خلاق، افزایش انگیزه درونی و مهارتهای

اجتماعی و ارتباطی ، بر اعتماد به نفس و حس مسئولیت پذیری فراگیران افزوده می شود .

(فضلی خانی.۱۳۷۸)

در این رهگذر فعالیت های مشارکتی ، افزایش سطح تفکر ، مهارتهای ارتباطی اساسی ، انگیزه های پیشرفت ، عزت نفس ، آگاهی اجتماعی و نقش تفاوت های فردی را در دانش آموزان رشد و گسترش می دهد و با مواردی مانند ، پیشرفت تحصیلی ، تفکر خلاق و انتقادی ، نگرش مثبت به موضوعات درسی و مدرسه ، تعامل گروهی و مهارتهای اجتماعی ، عزت نفس و احترام متقابل ، ارتباط مستقیم دارد . (نظری. ۱۳۸۳)

در تحقیق اهداف آموزشی ، لازم است شرایط رسیدن به هدف در مدرسه و محیط کلاس برای دانش آموز فراهم شود و به همین سبب کلاس و نوع تدریس معلم به عنوان محیطی که فراهم آورنده اطلاعات برای دانش آموز است مورد توجه قرار می گیرد (قورجیان ۱۳۷۸)

سرعت واکنش دانش آموز به انگیزه های محیطی قابل افزایش است و این افزایش بر کیفیت خلاقیت آنها تاثیر دارد . غنی بودن محیط آموزشی و کلاسی در جهت ایجاد شرایط مطلوب به نحوی است که دانش آموز با زمینه توانایی خود و نظارت و راهنمایی معلم به یادگیری محتوای درسی در جهت تحقق هدفهای مورد نظر اقدام می کند . (قورجیان ۱۳۷۸).

توجه به علل شکست تحصیلی دانش آموزان و پیشگیری از افت تحصیلی آنان بوسیله زمینه سازی جهت استفاده از توانایی های بالقوه دانش آموزان و کسب موفقیت های بیشتر آنها از طریق توجه به خود و بدست آوردن پندارهای مثبت نسبت به خود از طریق مشارکت هر چه بیشتر دانش آموزان در فرایند یاددهی - یادگیری امکان پذیر است. خود انگاره ها دارای نقش اساسی در رفتار و فعالیت های مختلف از جمله فعالیت های آموزشی می باشند و تاثیر بسزایی که بکارگیری روشهای فعال تدریس بر این خود انگاره ها دارد، می توانند راه کارهای گسترده این نوع آموزش را به دست اندرکاران نظام آموزشی نشان دهد، به همین لحاظ انجام تحقیقات در خصوص تاثیر یادگیری مشارکتی بر خود پنداره و پیشرفت تحصیلی دانش آموزان امری ضروری و با اهمیت بنظر می رسد.

-اهداف تحقیق

هدف کلی این پژوهش بررسی میزان تاثیر شیوه تدریس همیاری (گروه های کوچک) بر خود پنداره و پیشرفت تحصیلی دانش آموزان در مقایسه با روش سنتی است. و شامل اهداف زیر می شود.

۱- بررسی میزان خود پنداره کلی دانش آموزانی که از روشهای همیاری (گروه های کوچک) و فعال تدریس برای یادگیری آنها استفاده شده است.

۲- بررسی میزان خود پنداره دانش آموزانی که از روشهای سنتی برای یادگیری آنها استفاده شده است.